

CONCORDIA

Tijdschrift | Xaveriusinstituut | 86ste jaargang nr 1 | 2021-2022

Concordia

- 3** Voorwoord
- 5** Column
- 6** Over oude en nieuwe liedjes
- 9** Dag van de jeugdbeweging
- 10** Als het kriebelt...
- 12** Leestips
- 13** Nieuw leven, oude raad
- 16** Peer support
- 17** Mix & match:
oud en nieuw in ons huis
- 19** Skala
- 21** De digisprong
- 22** Oud naar nieuw
- 24** En of tweedehands hip is

- 26** In beeld
- 28** Bergkamp: Was het nu
Zwitserland of Oostenrijk?
- 30** Proclamatie: fotoreportage
- 32** Opnieuw de schoolpoort binnen
- 35** Aandacht ... Aandacht ...
- 37** DIY: gerecycleerde decoratie
- 38** Leerlingenredactie
- 42** Koninklijke Speelschaar S.F.X.
- 44** Het Palet
- 45** De ouderraad
- 46** Oud-leerlingenvereniging
- 47** Familienieuws

COLOFON

Halfjaarlijks tijdschrift van het Xaveriusinstituut met medewerking van de Koninklijke Oud-leerlingenvereniging, Mariastraat 7, 8000 Brugge.

050 336347

www.sfxbrugge.be

concordia@sfxbrugge.be

Abonnement? concordia@sfxbrugge.be

Redactie: Frank Bosschaert, Sien Deloof, Lieslot Denoyette, Laura Gervoyse, Tom Peeters, Julie Vandermarliere

Medewerkers: Pieter Blondeel, Emma Charlier, Tim Coppejans, Marie Harteel, Jolien Hubert, Carlos Knockaert, Warre Maertens, Florence Maet, Emma Saey, Bruno Uten, Greet Van de Cappelle, Katrien Van Zele, Filip Vancompernelle, Thomas Vandenberghe, Guido Verleye, Stefaan Vermeire, Joran Waes, Flor Will, Johan Yde

Foto's: Joris Bonheure, Frank Bosschaert, Julian Delplancq, Sanne Dupont, Tom Peeters, Steve Philips, Perle Vanhie, Tim Vanhoutte, Willem Verhaeghe

V.u. Tim Coppejans, Mariastraat 7, 8000 Brugge

Concept en vormgeving: De Barbaren | www.debarbaren.be

Druk: Graphius

Beste lezer

We hebben intussen het vreemde jaar 2021 afgesloten. Een jaar begonnen met (halve) lockdowns, afkoelingsweken, online onderwijs, mondkmaskers aan, mondkmaskers af en finaal toch weer aan ...

Maar tussen al die veranderende maatregelen door waren er ook veel lichtpuntjes, nieuwe initiatieven en ging onze school bijzonder creatief om met wat allemaal wel nog kon en mocht.

Zo organiseerden we vanuit de Frères toch wel een van de meest atypische proclamaties van Vlaanderen op het strand van Zeebrugge. We konden deze zomer op de valreep meer dan 70 leerlingen laten genieten van het vernieuwde bergkamp en zetten heel wat reizen terug op de kalender. Een klasontbijt, vele uitstappen, klascompetities op de speelplaats ... doen onze school opnieuw bruisen zoals weleer.

Dit Concordianummer draait rond oud en nieuw. Onze school kan dan ook bouwen op een aantal prachtige en jarenlange tradities die we graag verderzetten. Meter-en-peterspelen bij het begin van het schooljaar, Frères4Life door het leerlingenparlement georganiseerd, de ontmoetingsavond voor de ouders van leerlingen van het eerste jaar zijn daar enkele voorbeelden van.

Dit houdt ons niet tegen om op sommige vlakken een nieuwe weg in te slaan. Zo is onze school dit jaar gestart met de digisprong of digitalisering in het derde jaar en bereiden we ons met het hele korps voor om vanaf volgend schooljaar met alle leerjaren in te stappen in het laptopproject.

Vele nieuwe leerkrachten werken nauw samen met onze gevestigde waarden. Een samenwerking en dynamiek die aanstekelijk is ...

Ik wens iedereen veel leesgenot in deze nieuwe editie van Concordia en wens jullie allemaal een gezond en mooi 2022 toe.

Tim Coppejans
Directeur

Het hoger onderwijs.
Ontdek er alles over
tijdens de

— OPEN CAMPUS DAGEN

van hogeschool
VIVES

zaterdag **12** maart
13 - 17u.

zondag **13** maart
13 - 17u.

alle campussen

vives.be

Column

Old habits die hard

‘Poets je elektrisch?’ vroeg de tandarts. ‘Parttime’, zei ik grappend, ‘Als de kinderen slapen, poets ik ‘manueel’ omdat die elektrische dingen nogal veel lawaai maken.’ Ze lachte niet of toch niet luidop. Ik neem dat haar niet kwalijk. In mijn hoofd was het grappiger dan eruit. ‘Jij kan de vele bewegingen die een elektrische tandenborstel maakt, niet zelf maken’, maakte ze haar punt. Ik vond dat ze mij onderschatte maar knikte instemmend. Op mijn rug onder dat felle licht en onder de dreiging van boren en haken, stem ik nogal makkelijk in.

Ook midden in de nacht elektrisch poetsen, wordt dus ‘het nieuwe normaal’. Ga dan toch vroeger poetsen, hoor ik u denken. Terechte opmerking. Het is een oud zeer maar ik ga veel te laat slapen. Meestal zit ik gewoon te wachten tot het laat is. Ik lees niks, kijk niks, denk niks, doe niks. Van ver lijkt het op mediteren, maar ik zit gewoon moe te worden en val dan in slaap in de zetel. Ik doe het al decennia. Als twintiger voelde dat rock & roll. Nightlife, quoi. Nu voel ik me vooral belachelijk wanneer ik naar denkbeeldige dingen

grijp en mijn protesterend lijf uit de zetel hijs. Vervolgens ga ik plichtsbewust mijn tanden poetsen. Midden in de nacht. Het zijn hele oude gewoontes en ik geraak er niet van af.

Ooit hoorde ik iemand zeggen dat je een nieuwe gewoonte kan aanleren door iets gedurende 21 opeenvolgende dagen te doen. Of net niet te doen. Mogelijk wist de mens niet waarover hij sprak, maar ik heb het als een feit onthouden. Nu blijkt dat ongeveer voor één derde te kloppen. Een nieuwe gewoonte aanleren duurt namelijk 66 dagen. Een Londense universiteit heeft dat onderzocht. De verwarring is ontstaan doordat er ooit een plastisch chirurg zou gezegd hebben dat het 21 dagen duurt om aan een nieuwe neus te wennen. Kijk eens aan zeg. Allemaal boeiende wistjedatjes om aan een slaapdronken kind te vertellen wanneer het zich midden in de nacht staat af te vragen waarom ik mijn tanden loop te poetsen. Elektrisch.

— Pieter Blondeel

Over OUDE EN NIEUWE liedjes

Ik moet afslaan aan café Bisdom. Dat is toepasselijk. Zo kom ik bij Jef Truwant. Jef ging met pensioen en werd opgevolgd door Dries Coorevits. Afspraak met de “oude” en de “nieuwe” godsdienstleerkracht van de Frères.

Mogen we Jef wel als de “oude” leerkracht portretteren? Voelt hij zich al oud?

Hij is er wel een beetje trots op dat de meeste leerlingen hem altijd een vijftal jaar jonger inschatten dan zijn 64 jaren op de teller. *‘Ik denk dat dat komt door het contact met de jongeren. Zij hielden me jong. Ik vrees dus wel dat ik de volgende jaren wat sneller zal verouderen en me misschien oud zal voelen.’* Ondertussen doet hij er in ieder geval alles aan om zijn conditie op peil te houden. Zeven kilometer joggen voor het ontbijt, geen probleem. Een zee van tijd biedt zich aan. *‘Die vrijgekomen tijd vul ik op met*

die dingen die ik graag doe en/of belangrijk vind. Ik doe nu soms dezelfde dingen, maar met een heel ander gevoel omdat de druk is weggevallen. In de tuin werken is geen karwei meer.’

En is het predicaat “nieuw” op Dries van toepassing? Hij mag dan wel dertig jaar jonger zijn dan Jef, een echt nieuwe leerkracht is Dries niet meer. Hij werkte al zeven jaar in Ter Groene Poorte, onder andere bij de slaggers en de bakkers. *‘Ik heb het daar echt wel naar mijn zin gehad, maar ik voelde toch de behoefte om me inhoudelijk wat meer te kunnen uitleven.’*

Er is te weinig aandacht voor geestelijke gezondheidszorg, te weinig aandacht ook voor de symboliek van teksten, men heeft het moeilijk om symbolen te vatten. En misschien is het wel een roeping om die leemtes in onze maatschappij te helpen opvullen. Dat moet niet noodzakelijk vanuit een godsdienstige invalshoek, maar geloof kan daar zeker ook wel zijn rol spelen.

Jef deed een zestal andere scholen aan voor hij bij ons zijn vaste stek vond, al was zijn allereerste interim er wel één in de Frères. Eén trimester verving hij broeder Trudo, nog voor hij was afgestudeerd.

Hoe word je dat eigenlijk, godsdienstleerkracht? Kunnen we van een roeping spreken, net als bij een priester? Dries: *‘Ik vind het beroep van leerkracht in de eerste plaats een roeping. Je bent als leerkracht toch van mening dat je zelf iets waardevols hebt om door te geven. Je wil toch jonge mensen op weg helpen om iets zinvol te ontdekken. Hoewel je realistisch genoeg moet zijn om te beseffen dat dit niet helemaal in je eigen handen ligt. De afstand tussen leerkracht en leerling is soms redelijk groot om iets over te brengen, zeker als het dan over het vak godsdienst gaat. We leven in een cultuur waarin bepaalde elementen ontbreken. Er is te weinig aandacht voor geestelijke gezondheidszorg, te weinig aandacht ook voor de symboliek van teksten, men heeft het moeilijk om symbolen te vatten. En misschien is het wel een roeping om die leemtes in onze maatschappij te helpen opvullen. Dat moet niet noodzakelijk vanuit een godsdienstige invalshoek, maar geloof kan daar zeker ook wel zijn rol spelen.’*

Jef: *‘Ik kan me daar wel bij aansluiten. Het gaat inderdaad ruimer dan een roeping als godsdienstleerkracht. Al wat je bent, al wat je hebt, dat heb je en ben je doordat je het van anderen hebt gekregen om het zelf ook door te geven. Ik heb me anderzijds ook nooit grote illusies gemaakt dat er veel blijft plakken van wat je probeert over te brengen. Ik denk dat je als leerkracht tout court meer vertelt door de manier waarop je als persoon voor die klas staat. Dat heeft veel meer impact dan de inhoud van je woorden. Misschien ligt mijn fascinatie voor Herman Van Veen ook wel in die lijn. Het is niet alleen de kwaliteit van zijn muziek en zijn teksten die me boeit, maar zijn hele persoonlijkheid die daar op dat podium staat.’*

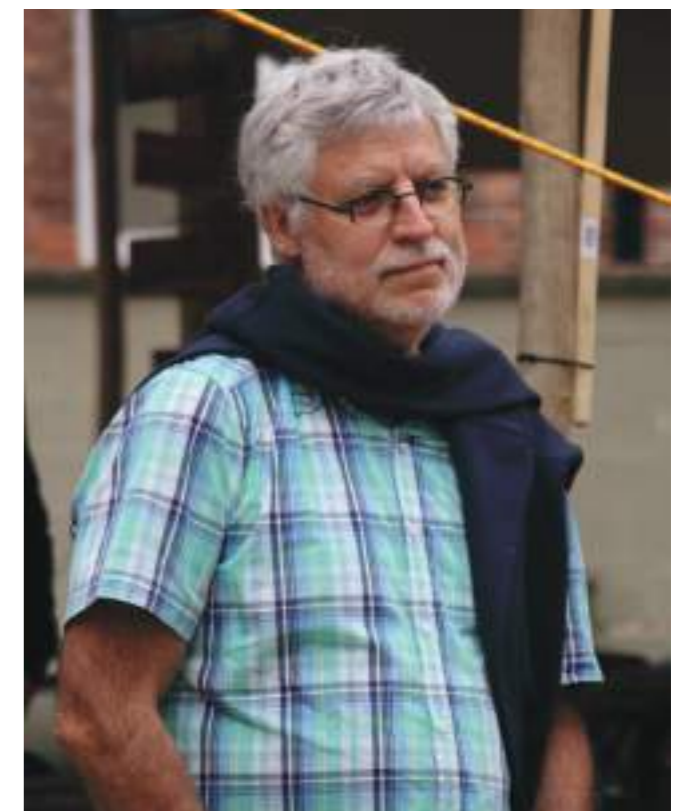
Dat de “oude” leerkracht dol was op Herman Van Veen (‘én op Leonard Cohen’, preciseert Jef), dat weten we ondertussen wel, maar wat is de muziekkeuze van de “nieuwe” leraar? Heimelijk hoop ik op een vernietigend oordeel over Herman Van Veen want van enige controversie kan de lezer altijd smullen, maar helaas ...

‘Ik ging ook al vaak naar zijn optredens, maar mijn muziekkeuze gaat heel breed: Eels, Editors, Het Zesde Metaal, Saul Williams, te veel om op te noemen. Misschien is de Deense experimentele groep Efterklang wel mijn favoriet.’

Dat wil Jef meteen noteren want nu hij meer tijd heeft, is hij volop nieuwe groepen aan het ontdekken.

Terug naar de hoofdlijn van het verhaal: was hun jeugd dan zo godsdienstig?

De ouders van Dries gingen wekelijks met hun zes kinderen naar de misviering totdat dit op een bepaalde leeftijd werd losgelaten. Hij herinnert zich nog de eerste keer dat hij eens spijbelde, 14 of 15 moet hij geweest zijn. Met zijn broer koos hij er eerder voor om een fietstochtje in de lentezon te maken dan de verplichte eucharistie bij te wonen. Sowieso was hij in heel zijn jeugd niet zo gelovig, een beetje interesse in het boeddhisme niet te na gesproken. Eerst

studeerde hij Sociaal Werk. Hij wilde weten hoe de mens en de wereld in elkaar zitten en overwoog om filosofie te gaan studeren. Toen hij in Zuid-Afrika stage liep, leerde hij religie op een heel andere manier kennen en werd hij zich plots bewust van het grote belang dat godsdienst in de wereld heeft. *‘Bij ons in België kan je opgroeien zonder echt in contact te komen met het geloof, maar op wereldvlak kan je er echt niet omheen. Het werd dus toch maar godsdienstwetenschappen in plaats van filosofie.’*

Dat die godsdienstige blik een heel andere interpretatie kan geven aan de wereld ervaaarde Dries bij de lectuur van *De gebroeders Karamazov* (Dostojevski). Hij las het boek tweemaal. Het was pas bij de tweede lectuur, toen hij al theologie studeerde dat hij doorhad dat dit boek helemaal over God ging. *‘En dat had ik helemaal niet begrepen de eerste keer, terwijl het er echt wel vingerdik op ligt.’*

Het verhaal van Dries over Dostojevski vindt Jef wel hoopvol. *‘Ik vind de Bijbel eigenlijk meer een boek voor volwassenen, dat je maar kan begrijpen als je wat levenservaring hebt. Als we onze jongeren in de lessen vertellen over het boek Job, dan staat dat echt wel ver van hen. Misschien zal het later nog wel eens hun pad kruisen zoals De gebroeders Karamazov voor jou en zijn ze er dan wel aan toe. Als ze het niet zouden gekregen hebben, dan zouden ze het niet oppikken.’*

De wekelijkse mis roept bij Jef wel prettige herinneringen op. *‘Voor ons was dat vooral een sociaal gebeuren. Met enkele KSA'ers zaten we op de achterste rij wat te kletsen*

tot de proost eens een kwade blik wierp. Na de viering bleven we nog een uurtje plakken voor de kerk.’

Zijn eerste religieuze ervaring kreeg hij op 18 jaar tijdens een inleefweek in Taizé (n.v.d.r. Taizé is een oecumenische gemeenschap in Frankrijk die nog steeds duizenden jongeren aantrekt). *‘We kampeerden daar en ik was onder de indruk van de sfeer, de stilte en het groepsgevoel. Je kan het vergelijken met een festival maar dan in de stilte. Het was in ieder geval niet van de godsdienstlessen op school dat ik het virus heb gekregen.’*

Op dit moment is Jef actief in De Lier, een groep die samenkomt in de kapel van het woonzorgcentrum Minnewater. *‘We organiseren er vieringen die wel de structuur hebben van een traditionele eucharistieviering maar toch anders worden ingevuld. Er is veel meer participatie van de gelovigen.’*

We mogen trouwens best wel fier zijn op de bezinningen bij ons op school. De modernere aanpak was een verademing ten opzichte van de andere scholen en ook nu nog lopen we daarin voorop.’

Ja, Dries, je bent echt wel in een goede school beland. Er is daar een heel goed korps en dat is wat een school draagt.’

— Tom Peeters

Als het KRIEBELT...

... **moet je sporten!** Klinkt de slogan bekend in je oren? Word je erdoor eventjes terug in de tijd geworpen? Het motto is twintig jaar oud en toch wordt het jonge volkje er nog warm van. Hoe kan het ook anders? Sport en spel liggen bij de jeugd heel dicht bij elkaar, een moment waarbij ze elkaar in gezonde wedijver ontmoeten. Als jonge honden die elkaar vinden in het guitige spel van geven en nemen.

Corona gooide de afgelopen tijd de regels van dit spel flink door elkaar. Ontmoeting leek soms wel heel veraf. Gelukkig ging de deur aan het begin van dit schooljaar weer open. De deur naar dat tikkeltje meer. School is immers meer dan leren. School is beleving en ontmoeting, een diepgewortelde traditie in de Frères. Verleden en heden laten elkaar dan ook niet los op onze school. Het kon dus niet anders dan dat we dit schooljaar de draad van onze middagactiviteiten weer opnamen.

Net zoals ieder seizoen zijn eigen glans heeft, brengt ook ieder schooljaar een eigen toets aan. Een nieuw concept zag het licht: een waaier aan sport- en spelactiviteiten waarin de eerstejaars zich met overgave kunnen uitleven. Gekruid met een flinke schuit competitiviteit, want er werd gekozen voor een wedstrijdformule binnen iedere sport. De nieuwe vorm sloeg duidelijk aan en al snel hadden de eerstejaars hun keuze gemaakt.

Klaar voor de aftrap! Of in mijn geval ... voor de opslag? Eerst even opwarmen en dan is het tijd

voor het echte werk. Gedreven - maar ook wel eens gebeten - laten de eerstejaars zich volop gaan in het partijtje tafeltennis. In de Broeder Demonzaal vliegen de balletjes gezwind heen en weer, ook al durft er wel eentje - toevallig? - door het raam een andere richting uit te gaan. Gestuiter alom, vermengd met een vreugdekreet van de overwinning of een zucht van de nederlaag.

Ook voor de verliezer is de pret er niet minder om! De eerstejaars vinden het immers heerlijk om hun hoofd even te kunnen leegmaken en elkaar buiten het lesgebeuren in deze sportactiviteiten te leren kennen. Inspanning en ontspanning vinden elkaar hier als kop en munt. Ping en pong, maar ook pass en trap. Raken en geraakt worden. Er is immers over de middag nog wat meer in de aanbieding dan tafeltennis alleen. Sport naar ieders wil en keuze.

Maar genoeg gefilosofeerd! Het enkeltornooi komt er zo aan!

— *Stefaan Vermeire*

LEESTIPS

Warre Maertens | leerkracht geschiedenis, cultuurwetenschappen en maatschappij en welzijn

GEORGE ORWELL — *Animal Farm*

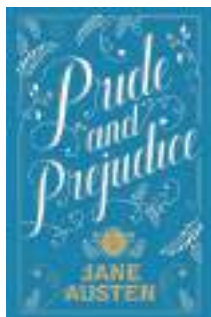
Animal Farm is een boek dat me echt is bijgebleven. George Orwell houdt ons op een originele wijze een spiegel voor waarin we te zien krijgen hoe de mens in elkaar zit. Die spiegel toont ook de negatieve kanten van de mens: het wordt bijvoorbeeld duidelijk hoe snel een dictatuur tot stand kan worden gebracht. In het boek worden mensen dikwijls als dieren uitgebeeld, waarbij sommigen verdacht veel lijken op historische figuren. Orwell schrijft to the point: een aantal uitspraken blijven hangen. Het boek is absoluut een aanrader voor wie op behapbare wijze te weten wil komen hoe de ongelijkheid tussen mensen zich kan ontwikkelen, of zoals Orwell het schrijft: 'all animals are equal, but some animals are more equal than others.'

YUVAL NOAH HARARI — *Sapiens*

Sapiens vertelt aan de hand van kleine, geschiedkundige taferelen het grote verhaal van de menselijke geschiedenis. Het is een boek dat me enorm begeisterte. Ik nam het met me mee op fietsreis door Afrika en keek er elke dag naar uit om 's avonds weer wat verder te mogen lezen. Het boek bracht me heel wat nieuwe inzichten bij, zoals over de ongelijkheid tussen man en vrouw, racisme, religie en waar geld vandaan komt. *Sapiens* bleef mijn aandacht vasthouden omdat het weergaloos de link legt tussen actualiteit en geschiedenis, overgoten met een goede dosis humor. Als je graag een boek wilt lezen dat bondig de geschiedenis van de mensheid uitlegt, dan is *Sapiens* zeker iets voor jou!

Emma Charlier | 3A

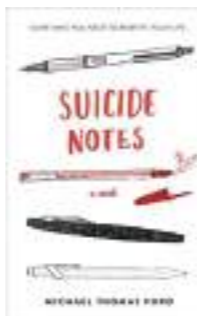

JANE AUSTEN — *Trots en Vooroordeel* (*Pride and Prejudice*)

Trots en Vooroordeel is een boek uit 1813 van de Britse schrijfster Jane Austen. Elizabeth Bennet geeft niets om maatschappelijke verwachtingen. Ze zal niet trouwen zonder de zekerheid van liefde en wederzijds respect. Sterker: ze zou liever met niemand trouwen dan met iemand van wie ze niet kan houden. Voor de tijd waarin dit boek werd gepubliceerd, was dat revolutionair omdat vrouwen weinig macht en keuze hadden. Daarnaast hebben we Darcy, een sociaal onhandig wrak, die niet weet hoe hij met mensen moet praten en dat ongemak verbergt achter een masker van arrogantie. Wat ik het leukste vond aan dit personage is dat hij luistert, nadenkt over zijn gedrag en ernaar streeft om beter te worden. Hij groeit uit tot iemand die het respect van Elizabeth waard is zonder de verwachting dat ze zijn gevoelens beantwoordt.

MICHAEL THOMAS FORD — *Suicide Notes*

Het verhaal gaat over Jeff, een 15-jarige jongen, die door zijn ouders wordt vastgebonden in een ziekenhuis nadat hij op oudejaarsavond zijn polsen probeerde over te snijden. Hij moet 45 dagen op een psychiatrische afdeling doorbrengen en is helemaal niet gelukkig. Hij is tenslotte niet gek. In ieder geval niet zoals de andere kinderen daar, die wel gek lijken. Hij moet deelnemen aan individuele therapie sessies met Dr. Katrupus (die hij Dr. Cat Poop noemt) en hij moet in groepstherapie met enkele van de andere patiënten. Jeff is niet depressief. Hij hoeft alleen maar 'dit incident' te vergeten en naar huis te gaan. Terwijl hij iedereen vertelt dat hij geen enkele reden heeft voor wat hij deed, wil iedereen daarover praten. Deze roman gaat niet alleen over zelfdoding, maar ook over problemen in het gezin, mishandeling, aanvaarden wie je bent en je seksualiteit accepteren. Dit boek heeft mij emotioneel geraakt en zal ook veel anderen niet onberoerd laten.

— Sien Deloof

Nieuw leven, oude raad!

Familie-uitbreiding is natuurlijk helemaal niet uitzonderlijk als je een korps hebt van een 80-tal mensen. Maar 2021 was toch wel uitzonderlijk vruchtbaar: liefst zeven stuks worden vermeld in het Familienieuws achteraan in deze Concordia. Voor ons themanummer over oud en nieuw, vuren we wat oude adviezen af op enkele kersverse moeders. Benieuwd of het hen helpt!

Je naam staat voor wie je bent. Daarom kregen ouders in de jaren 1920 de raad om vooral geen flauwe of softe naam te kiezen voor hun kind. Je wil toch geen zoon of dochter zonder ruggengraat.

Lore Volgens Johnny Cash is het tegendeel nochtans waar. *Life ain't easy for a boy named Sue* ... Onze zoon heet **Achilles** en in tegenstelling tot wat de meeste mensen vermoeden, is die naam eigenlijk een idee van mijn man, Lancelot. Hij hoorde ooit op een lezing een professor vertellen dat het personage Lancelot zo'n beetje de hoofse versie van de Griekse held Achilles is. De Achilles uit de Ilias was dapper en zelfzeker, had een vurig karakter en volgde altijd zijn eigen moreel kompas. Of onze kleine held nu boekhouder, loodgieter of professioneel worstelaar wordt, het zou mooi zijn mocht hij die eigenschappen met zijn naamgenoot gemeen hebben.

Ine De naam van mijn zoon lag al lang vast. Gelukkig heeft die ook een krachtige betekenis, heb ik pas achteraf gelezen. **Ilan** is 'eik' in het Hebreeuws. We hebben dus een eikje geplant in onze weide, met zijn placenta eronder. Toevallig is de naam Ilan ook nog eens een combinatie van de naam van zijn ouders: Ine en Lander. Mooi meegenomen.

Sanne Wij hebben puur met ons hart 'Ellie' gekozen. Het leuke was wel dat haar naam verwijst naar 'fakkelt, vuur'. Dit is ook zo voor de naam van onze eerste dochter, Nore. Er zit alleszins genoeg vuur in Nore. Bovendien is Ellie, net al Nore, een verkorting van Eleonore; ook mooi meegenomen, vonden we.

Ellen We hadden met Lisette en Rosalie een bepaald genre vastgelegd, dus het was eerder zoeken naar een naam die erbij paste. Bij toeval telt **Florian** ook zeven letters, zoals de naam van zijn zussen. We hopen alvast dat hij met deze naam een 'bloeiende' toekomst tegemoet gaat, hoewel we die niet om die betekenis gekozen hebben.

Sanne Knuffelen kan je niet vergelijken met 'verwennen'. Verwennen is voor mij altijd 'toegeven' aan datgene wat je kind wil. Maar knuffels? Daarvan kan je er niet genoeg geven! Het is ook zalig dat Ellie nu nog niet kan tegenpruttelen als ik haar wil knuffelen; dat zal nog wel veranderen.

Lore In de materniteit zeiden ze tegen ons: 'Je kan je baby in het begin niet verwennen, pak hem maar veel vast!' Achilles heeft dat zeker gehoord, want hij wil eigenlijk de hele dag door dicht bij ons zijn. Slapen in zijn eigen bed? Niets van, dutjes doet hij het liefst in onze armen. Achilles de velcrobaby ...

Ellen Na enkele maanden verschijnt dan toch een bepaalde blik in de baby-ogen: 'Yes, het is me weer gelukt om in de armen terecht te komen.' Wat was weer die periode dat je ze niet kon verwennen, het eerste jaar? Maar hoe zou ik het kunnen nalaten om ons kakkernestje permanent te knuffelen?

In de jaren 1910 werd knuffelen vreemd genoeg sterk afgeraden. Knuffelen stond toen gelijk aan verwennen. En jij wil toch geen verwend nest creëren, of wel soms? In de jaren 1960 kregen de ouders zelfs de waarschuwing dat ze door te veel liefde te geven het risico liepen dat hun kinderen later socialist zouden worden.

Dat je niet vroeg genoeg kon beginnen aan potjestraining, zo luidde het in de jaren 1930. Meteen na de geboorte liefst! Hou je baby dagelijks 30 minuten aan één stuk door boven een potje. Het kind zal het snel doorhebben.

Wie tussen 1950-60 zijn huis babyproof maakte, werd gezien als een heel luie ouder. Het enige wat er wel van je verwacht werd, was dat je uit je doppen keek en telkens op je kind begon te roepen wanneer het in gevaar kwam.

Dat zwangere vrouwen beter stress vermijden, is wel duidelijk. Maar in de jaren 1910 werd aan vrouwen in verwachting verteld dat ze beter niet nadachten over lelijke dingen. Daar kregen ze fysiek lelijke baby's van. En baby's met krampjes? Dat was dan weer de schuld van moeders die boos waren terwijl ze borstvoeding gaven.

Oké, we proberen het duimzuigen af te leren maar tegen welke prijs? Een van de slechtste methodes ooit om het duimen tegen te gaan, werd in 1942 uitgevonden: smeer de duim in met een combinatie van onder andere nagellak en aceton.

Sanne Dat zou pas goed zijn voor de armspieren! Het zou natuurlijk wel beter zijn voor het milieu zonder pampers.

Ine Het spaart misschien wel dagelijks een pamber uit, maar het is zo leuk om een verse pamber vol te ka... Of nog beter ... mama onderplassen als ze de luier net weghaalt!

Ellen Met onze herbruikbare luiers keren we voldoende terug naar de jaren '30, gelukkig hebben ze nu leukere motiefjes.

Ine Soms kan je niet anders dan roepen om boven het huilkrijsen van de baby te komen. Nooit roepen we op de baby, maar wel om met elkaar te communiceren als mama en papa.

Sanne Als ik roep tegen een driftige kleuter, dan heeft dit net een ave-rechts effect. Het is vaak beter om rustig te blijven en een paar keer in te ademen, maar dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan.

Ellen Nu is het eerder roepen om het huis ouderproof te maken, als je een paar stapels speelgoed moet doorwaden om in de keuken te komen.

Ine Oh? Dan moet ik aan veel mooie dingen gedacht hebben tijdens de zwangerschap.

Sanne Gelukkig hebben wij zulke topleerlingen waardoor we tijdens de zwangerschap niet aan lelijke dingen konden denken! Allemaal prachtbaby's van de Frères-collega's!

Lore Helemaal akkoord!

Ellen Ik herinner me nog de bange blikken toen ik op een vliegtuig stapte op 34 weken, waarschijnlijk dachten ze dat ik ter plekke ging bevallen. Zou trouwens fijn zijn, je frustraties kunnen opslaan in je borsten.

Sanne Bij zulke verhalen denk ik altijd aan mijn zus, tot aan het zesde leerjaar met haar duim in haar mond ... Geen enkel trucje werkte. Mijn dochter van drie heeft nooit geduimd, maar geeft nu haar fopspeen mee met de Sint, spannend!

Lore Achilles wil absoluut geen tuutje hebben, ik ben dus ook een beetje bang dat hij zal beginnen duimzuigen. Ik onthoud deze tip voor mocht het effectief zover zijn, kwestie van de dure rekening van de orthodontist later te vermijden. ;-)

Ellen Ik had zelf zo'n degoutante nagellak om te stoppen met nagelbijten. Nadat ik voor het hele gezin cakejes had gebakken, kende iedereen de smaak. Efficiënt was het dus waarschijnlijk wel.

In 1966 kon je in medische handboeken lezen dat een half pakje sigaretten per dag geen kwaad kon voor de baby in de buik.

1930 – Leg je kind in een hangmat bij een autorit.

1935 – Niemand mag over je baby leunen en in zijn aangezicht ademen, want dat kan ziektes veroorzaken.

1938 – Geef je kind geen eten op het moment dat het moe of boos is, want het voedsel zal dan niet verteren. Vertering verloopt het best in een rustig en vrolijk kind. Maak van elke maaltijd dus een rustig, vrolijk moment.

Sanne Amai, ik kan mij dit echt niet inbeelden. Dit is iets waar ik persoonlijk niet kan inkomen.

Lore Sigaretten rook ik sowieso niet, maar een glaasje rosé of cava tijdens het aperitief heb ik toch gemist. Ik gaf borstvoeding en moest dus nog langer letten op wat ik at en dronk. Voor het babybezoek wordt constant cava en bier uitgeschonken, terwijl je daar zelf zit met je Tönissteiner. Leuk is anders. Maar goed, 't zou het beste zijn voor je kleintje, dus ik heb dat met plezier gedaan.

Ellen Hoera voor wetenschappelijk onderzoek!

Ine Dan zou hij nog minder kunnen rondkijken? Geen optie voor mijn curieuzeneus.

Sanne Moet wel een zalig gevoel zijn, zo wiebelen in de hangmat. Hoewel het nu Maxi-Cosigewijs toch veel beter en veiliger is.

Lore Al die schuif-, klik- en ritssystemen trotseren zonder Google te kunnen inschakelen? ('hoe Maxi-Cosi op Mountain buggy bevestigen', 'hoe Maxi-Cosi in auto zetten', 'hoe reisbed baby opplooiën' 'kind zakt weg in draagzak oorzaak') Een mens zou zijn baby voor minder in een hangmat zwieren ...

Ellen Misschien geen hangmat, maar kan IEMAND een beter alternatief bedenken voor die verschrikkelijk lompe Maxi-Cosi?

Ine In tijden van corona? Helemaal akkoord! Mondmaskers aan tijdens bezoek!

Sanne Ik scherm Ellie niet te veel af van anderen, omdat ik ervan overtuigd ben dat ze tegen meer gewapend zullen zijn als ze veel volk rond zich gehad hebben i.p.v. in een aparte kamer te liggen. Met corona was ik nu wel voorzigtiger. Toch kan je het niet tegenhouden: Ellie testte ook positief na babybezoek van familie ...

Ellen Helaas kan je ze niet beschermen van het likken aan de grond, speelgoed en leeftijdsgenoten. Maar wel een goed excuus om mensen op afstand te houden, als het te druk wordt boven de buggy.

Ine Met die raad zou ik nu een ondervoed kind hebben. Hongersignalen worden vaak overgeslagen en met een roepende baby kan ik me niet snel genoeg klaarmaken voor de voeding! Troosten is dan onmogelijk. Geef hem waarvoor hij boos is: eten!

Sanne In het begin is dit zeker niet zo: als de baby weent, moet hij dadelijk eten, geen tijd om vrolijk te staan dansen of zingen. Zodra er naar de groentepap overgegaan wordt, ga ik daar wel mee akkoord. Dan is het beter om soms vroeger aan de maaltijd te beginnen (als er al een ritme is), zodat het kind rustig is.

Lore Achilles had verborgen reflux, 'vrolijk en rustig' is dus niet meteen hoe ik de voedingsmomenten zou omschrijven. Gelukkig gaat het een stuk beter sinds hij medicatie krijgt.

Nieuw in de Frères: peer support

NIEUW!

Natuurlijk staan leerkrachten en leerlingenbegeleiders altijd voor je klaar, maar misschien wil je liever eens spreken met iemand van je eigen leeftijd.

Jongeren gaan met vragen en problemen in de eerste plaats te rade bij hun leeftijdsgenoten (peers). Ze vinden steun bij elkaar op verschillende momenten. Peer support laat jongeren samenwerken en elkaar ondersteunen. Peers proberen elkaar te helpen met behulp van kennis, inzichten en eigen ervaringen. Een 'peer' is iemand die op vele vlakken gelijkwaardig is en/of in gelijke omstandigheden zit.

Waarom peer support op onze school?

Welbevinden is fundamenteel voor leven en leren. Leerlingenparticipatie zorgt ervoor dat leerlingen zich goed in hun vel voelen. Het is positief voor hun welbevinden op school en het maakt hen toleranter en democratischer. Als je je betrokken en gerespecteerd voelt, zal je ook vlugger respect tonen voor anderen. Met dit initiatief werken we aan de autonomie van de leerlingen en zorgen we dat ze zich verbonden voelen. Het peer support team zal een luisterend oor bieden en de leden zullen elkaar helpen waar mogelijk. Dit alles sluit mooi aan bij de visie van de Frères: leerlingen en leerkrachten zorgen samen vanuit een actieve betrokkenheid en positieve benadering voor een constructieve werk-, leer- en leefsfeer. Respect, zorgzaamheid en verbondenheid zijn drie woorden die ook bij peer support cruciaal zijn.

Hoe gingen we aan de slag?

De leerlingen van de eerste graad kregen in de klas meer uitleg over wat peer support precies inhoudt en wat de bedoeling is van dit project op onze school. Leerlingen die interesse hadden in dit nieuw initiatief, waren welkom op een infomoment in het auditorium. Hier kregen ze te horen wat er van een lid van peer support verwacht wordt. Na de uiteenzetting mochten zij die dat wilden een motivatiebrief sturen naar de leerkrachten uit het team. Alle brieven werden gelezen door de peer support coaches en het team werd samengesteld. Na de herfstvakantie stond een eerste vergadering op het programma om elkaar beter te leren kennen. De peer support coaches zijn erg blij met de leerlingen die zich wilden engageren. Zonder hun enthousiasme bleef het project een mooie droom, op papier.

EERSTE JAAR

Thor Demonie, Elle Lapeirre, Emiel Vandenbrouck

TWEDE JAAR

Marie De Baere, Saskia De Baets, Sophie Vergotte, Margaux Bonduel, Estée Brichau, Lena Mathijs, Sebastien Dobbelaere, Marie Maertens, Catalina Lyon

COACHES

mevr. Dupont, mevr. Gervoyse, mevr. Jansseune, mevr. Maet en mevr. Verbanck

— Laura Gervoyse

Mix & match oud en nieuw in ons huis

Ervaring is de beste leermeester maar het helpt uiteraard om wat advies te krijgen van een oude rot in het vak. Welke beginneling is immers niet gebaat bij wat gouden raad van een tante Kaat? Op de Frères brengen we daarom oud en nieuw samen in het meter-en-peterproject. De zesdejaars ontfermen zich gedurende een schooljaar over het lot van hun mete- en/of petekindjes uit het eerste jaar.

Op de sportdag, tijdens de meter-en-peterspelen, leren onze groentjes hun ervaren gidsen kennen. Met een welgemikte spons tegen je neus of met de knie van je petekind in je rug gepriemd valt immers elke schroom weg om een eerste diepgaand gesprek aan te knopen. Hanne kwam zo al snel te weten wat haar spontane metekindjes dachten over hun nieuwe leerkrachten. Louise en Maitee hadden toen al in de smiezen dat ze met Marilou een – hun woorden - supertoffe meter hadden! Lisa voelde als een volleerde coach onmiddellijk aan dat de sfeer goed zat tussen 6B en 1C. Die 'vibe' bevestigde haar visie op het meterschap: haar metekindjes kunnen altijd bij Lisa terecht, want haar missie is om onze nieuwkomers op hun gemak te stellen. Het mag gezegd: de MEP-spelen legden de kiem voor een standvastige relatie.

Naast de fitness van het reilen en zeilen op de Frères delen de zesdes ook graag hun deskundigheid met de eerstes. Ze noteerden hun ultieme advies voor een mooie score op de herfstexamens en behoedden zo hun mete- en petekindjes voor de valkuilen waar zij al meermaals in getuimd waren. Marilou, met haar tips om stress te vermijden, stak Louise een hart onder de riem. Hanne wil de meter zijn die altijd paraat staat en die haar metekindje de info aanreikt die ze nodig heeft om zorgeloos verder te kunnen. Fons laat bij deze ook weten dat hij blij was met Joliens kaartje om hem succes te wensen. Wat hem nog blijer maakt, is dat zij telkens zo vriendelijk vraagt hoe het met hem gaat.

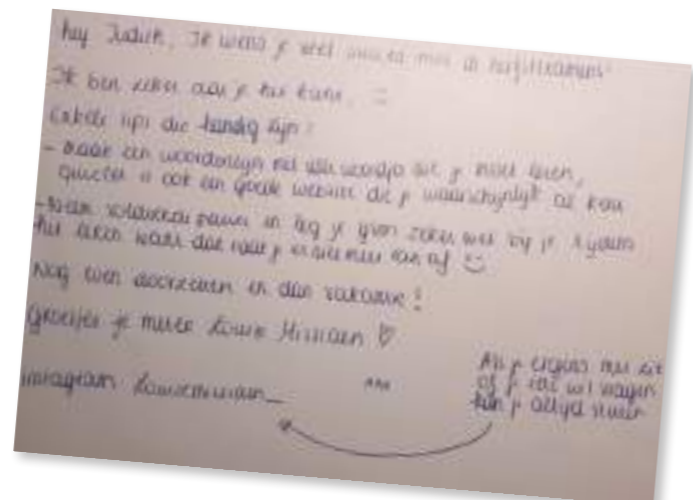
Maria-Laura kan zich ook uitstekend vinden in die zorgzame rol en hoopt dat ze een steentje kan bijdragen

aan een leuk eerste middelbaar voor Juliette en Juliette. Dit kan ook via haar sociale media. Ze blijven verbonden, die drie. Daar kan geen gesplitste middagpauze tegenop! Anne-Laure ziet zichzelf graag als een oudere zus voor Maliyah en Theo. De zus die hen begeleidt door het nieuwe van het eerste jaar en die hen geruststelt: “Alles komt goed. Maak je niet te veel zorgen.” De zus bij wie ze bovendien moeten zijn met hun ‘domste’ vragen die ze aan niemand anders kunnen stellen. Ze is overtuigd om zich blijvend in te zetten voor haar metekindjes en compenseerde dan ook de afgelaste Halloweenfuij met wat troostvoer. Als dat niet van overgave en empathie getuigt!

Zoals het in deze tijdsgeest past, kijken zowel ‘de oude’ als ‘de nieuwe’ lichting van de Frères uit naar meer contact. Er is honger naar nog een MEP-activiteit, een samenzijn, een babbel – en daar mag blijkbaar een hapje of drankje bij –, een vervolg op wat al is geweest. De eerstejaars horen immers graag van de kenners welke ‘tips and tricks’ hen door het middelbaar helpen en de zesdejaars delen graag hun expertise om vlot en efficiënt naar de diploma-uitreiking te walsen. Een volgende ontmoeting dringt zich dus op! Vooral ook omdat Fons zich afvraagt af of er nog dingen zijn die hij moet weten over school ...

— Katrien Van Zele

Σκάλα

Skála is de nieuwe naam van de kapel waar de Broeders Xaverianen decennialang bijeenkwamen om te bidden en te vieren. De laatste keer was naar aanleiding van hun vertrek uit het klooster in de herfst van 2016. Ondertussen zijn we zes jaar verder en er is heel wat gebeurd. Mensen kwamen en gingen en het schoolgebouw onderging een gedaanteverandering. Onze school vervelde. De kapel zelf werd niet verbouwd. Er werd enkel wat meubilair weggehaald en er kwam vast tapijt op de vloer, maar de historische glasramen en de kruisweg bleven intact. De vervelling van de kapel die bezig is, zit hem in het gebruik ervan. We hopen dat meer mensen deze ruimte zullen willen gebruiken en niet alleen om te vieren of te bezinnen in de traditionele zin.

Om de visie achter deze vervelling te verduidelijken, willen we jullie eerst meenemen in een oud verhaal. Het is het verhaal van Jakob, een figuur uit het Eerste Testament. Op de vlucht voor de wraak van zijn broer doorstaat hij een worsteling en gekwetst als hij is, valt hij uitgeput in slaap. Hij droomt over een ladder die tot in de hemel reikt, een ladder waarlangs engelen op en neer gaan. Ze vergelijken wat ze zien op Aarde met het beeld dat daarvan in de hemel bewaard wordt. Een doorlichting avant la lettre als het ware. Omdat dit ook veel weg heeft van een gronddoelstelling van een pastorale werking, kozen we ervoor om een ladder als blikvanger in deze ruimte op te stellen en het Griekse woord voor ladder te gebruiken als naam voor dit lokaal : Skála.

Dat we voor dit Grieks woord kozen, heeft niet enkel met de Bijbelse betekenislaag te maken, het klinkt ook goed. Geef toe, het is poëtischer dan F 015. Bovendien betekent Skála ook ‘haven’. Een haven is een veilige plaats om even tot rust te komen. Het is geen plek om te blijven maar wels om van te vertrekken of om te bekomen, een van de mooie perspectieven voor het gebruik van deze ruimte. Scala is ook een Latijns woord dat staat voor ‘een groot aantal’ of ‘variaties’. Het is een begrip dat diversiteit aangeeft. We

zien voor de voormalige kapel van de broeders dan ook een toekomst met een meervoudig gebruik: naast vier- en bezinningsruimte kan het ook een plaats krijgen in het schoolleven als tentoonstellingsruimte, concertruimte, een ontmoetingsplaats ...

Verschillende onderdelen van het menselijk oor hebben een naam waarin eveneens 'scala' voorkomt. Met het beeld van het oor dromen we dat Skála een ruimte kan zijn waar verhalen van mensen gehoord worden. Mensen van veraf en dichtbij, van toen en nu. In ieder geval dromen we ervan dat het een ruimte wordt waar we kunnen inspelen op de zinvragen van onze mensen en daarin kunst een prominente rol geven. Daar willen we met ZINDERING onze schouders onder zetten.

Wat de naam betreft tenslotte, stootten we nog op een gelukkig en tijdelijk toeval. De familienaam van de huidige general superior van de Broeders Xaverianen in de Verenigde Staten is - u gelooft het niet - ... Skala. Daniel Skala, overste sinds augustus 2019, is tevens directeur van de Xaverian High School in Westwood Massachusetts. Als hij nog eens naar Brugge komt, moeten we hem hier zeker inviteren. Hij zal in de wolken zijn. De ladder staat al klaar om terug af te dalen.

— Guido Verleje

De voorbije weken gingen twee korte recitals door in Skála. In oktober was Anne-Laure de Wit (6D) aan de beurt op piano en in november collega Ernest Van Mullem op piano en gitaar. Later dit jaar verwachten we nog Ruth Ceule (6E) op cello en in de lente een tentoonstelling van oud-collega Kathleen Goethals. En daar zal het zeker niet bij blijven. Ondertussen is ook Silencio Triplex van start gegaan: elke dinsdag van november kunnen leerlingen van de tweede en derde graad in Skála terecht voor een half uur stilte. Skála leeft!

Bovendien betekent Skála ook 'haven'. Een haven is een veilige plaats om even tot rust te komen. Het is geen plek om te blijven maar wel om van te vertrekken of om te bekomen, een van de mooie perspectieven voor het gebruik van deze ruimte.

DE DIGISPRONG

De voorbije schooljaren gingen meer en meer leerkrachten de digitale toer op in hun lessen. Leerlingen maken gebruik van chromebooks of laptops van de school om info op te zoeken of in groep aan een online project te werken. Veel leerkrachten reserveren graag de nieuwe activerende leerruimtes in het voormalig klooster om digitale tools en methodieken te integreren zoals online quizzes, google classrooms ...

Dit schooljaar is er dan ook een versnelling hoger geschakeld in de digitale transformatie van onze school. Onder impuls van de 'digisprongsubsidies' van minister Weyts zijn dit jaar alle derdes gestart met een laptopproject. Volgend schooljaar volgen dan alle andere leerjaren.

We kozen ervoor om trapsgewijs op te starten en introduceerden een eigen laptop per leerling van het derde

jaar. We kregen hier tot op heden veel positieve reacties op. Intussen nemen we ook de tijd om via pedagogische studiedagen en interne en externe opleidingen ons als team verder te professionaliseren en te laten begeleiden in deze transformatie.

Centraal in onze visie staat dat de laptops en chromebooks een tool of methodiek zijn in het totale leerproces en niet het doel op zich. We beseffen echter zeer goed dat digitalisering in veel sectoren (en dus ook de onze) niet meer weg te denken is en veel kansen biedt voor het onderwijs. Nog beter kunnen differentiëren, leerlingen hun eigen (deels online) leerpad laten volgen, samen op gedeelde documenten groepswork laten voorbereiden, presentaties maken ... zijn enkele van de vele mogelijkheden.

“ Ik kan eindelijk mijn eigen handschrift lezen.

“ Ik weet dat het niet mag, maar het is zó verleidelijk om spelletjes te spelen! Al een geluk dat veel geblokkeerd is via de school of ik zou mijn concentratie snel kwijt zijn!

“ Ik vergat altijd mijn boeken op school. Nu heb ik altijd alles mee op mijn laptop of alles zit in de 'cloud' opgeslagen, waardoor ik thuis alles makkelijk kan terugvinden. Mijn punten voor taken zijn opeens veel beter!

“ Ik kan iets meer dan de leraar! Nu kunnen wij eens tegen de leraar zeggen: 'Kan jij dat niet?'

“ Zalig! Mijn handen waren altijd echt kapot van het schrijven. Het typen gaat veel vlotter!

“ Thuis moesten wij altijd met drie op dezelfde computer! Nu ik mijn eigen computer heb, kan ik veel meer werken of op internet rondsurfen!

We kijken uit naar deze nieuwe ontwikkelingen en bewaken als school verder het evenwicht tussen digitale tools en fysieke klasinteractie. Voor ons blijft de leerkracht de regisseur die hiermee in zijn klas aan de slag gaat.

— Tim Coppejans

Oud NAAR nieuw!

Nog enkele keren slapen en daar is hij dan! Neen, niet de goedheilige man die ons ieder jaar mag verblijden met zijn talrijke cadeautjes. Al was het dit jaar toch haastwerk voor de Sint, want zoals met alles in 2021, was er een gigantisch tekort.

Waarop dan wel gewacht? De feestperiode! De dagen waarop eten, cadeautjes, dieetboeken lezen (om na de feestdagen mee te starten) centraal staan.

Het zijn ook opnieuw de dagen waarop je urenlang aan een tafel zit met een verscheidenheid aan mensen, elk met zijn eigen ideeën en karakter.

Een heerlijk potje keuvelen kan al snel omdraaien in een regelrechte discussie, waarbij de kerststronk, waar tante Rita uren aan gewerkt heeft, in het rond vliegt door de wapperende armen van nonkel Wim die nog maar eens zijn punt duidelijk wil maken. Al deed hij dat al voor de tweede maal en was zijn taal steeds moeilijker te begrijpen door de hoeveelheid gefermenteerd druivensap en fris gerstenat die hij reeds soldaat had gemaakt als een echte legionair.

Daarom schiet Concordia jullie te hulp! Wij geven aan welke onderwerpen zeker te vermijden zijn aan de feestdis. Natuurlijk geven we je ook graag enkele zaken mee die je wel kan aanhalen om een vermakelijke avond te beleven. Wij wensen jullie alvast een zalig kerstfeest en een fantastisch nieuwjaar!

DE DON'TS!

Politiek

- Hoezeer je Conner Rousseau een knappe bink vindt en je volledig gesocialiseerd bent door zijn 55 Instagram-berichten per dag, probeer hem niet aan te halen aan de feesttafel. Niet iedereen is fan van onze jonge socialistische god!
- Je zal maar zonnepanelen gelegd hebben de voorbije jaren en nu opeens je terugdraaiende teller kwijt zijn, terwijl dat volgens nonkel Filip een eerlijke zaak is voor degenen die zouden moeten meebetalen!

Voetbal

- Je krijgt een Club- of Cerclefan aan je feesttafel. Die play-offs zijn een schandelijk systeem waarbij Club ieder jaar in het nadeel is. Of het zijn altijd die grote clubs die geholpen worden door de scheidsrechters! Dat maakt het voor ons 'klein' Cercletje zo moeilijk. Leve ... Voetbalsupporters zijn heerlijk, maar o zo moeilijk te overtuigen van hun gelijk of ongelijk.

Klimaat

- Misschien is jouw nichtje wel de nieuwe Greta Thunberg of de ons bekende Anuna de Wever. Toch is het zaak om het klimaat niet ter sprake te brengen aan de feesttafel. Laat ons eerlijk zijn: een vijf kg zware kalkoen, een uitgebreide gourmet, dichtbij de houtkachel (uitstoot van toch een mooie kilo CO2 per feestperiode), om maar te zwijgen van die kerstboom die we net boven de wortel hebben afgekapt omdat hij dan, na de feestdagen tenminste, beter zou branden op de kerstboomverbranding (nog eens 1000 kg CO2 erbij), dan is de feesttafel misschien niet de ideale plaats om over het klimaat te beginnen.
- Laat het natuurlijk wel je goede voornemen zijn om mee te helpen aan het redden van onze dierbare planeet!

Relaties

- Neef Pieter zit al voor de derde maal op rij aan de feesttafel zonder lief. Nonkel Wim, die ondertussen zijn das rond zijn hoofd gehangen heeft, merkt het op en vraagt natuurlijk op de man af wanneer Pieter eens zijn vriendin gaat meebrengen. Nooit denkend aan de mogelijkheid dat het een vriend zou kunnen zijn.
- Altijd opletten met relaties! Voor je het weet zie je de sfeer onder het vriespunt zakken en zullen de ijspralines van tante Rita nooit de zachtheid bereiken die nodig is om een geslaagd dessertje te proeven.

DO'S!

De wenspot

- Geef elkaar allemaal een potje dat je kan afsluiten. Je legt blaadjes papier op de feesttafel en je laat de gasten opschrijven wat ze de andere toewensen. Die steek je dan in het potje. De eigenaar van het potje mag dit thuis opendoen op Nieuwjaar zelf.
- Het lijkt een stil projectje, maar gegarandeerd ontstaan er leuke momenten.

Het babbelblik

- Waarover kan je dan wel praten aan tafel? Misschien is het wel eens leuk om volledig *out of the box* te denken. Het babbelblik (minder dan 10 euro) geeft je een ideale starter. Neem een kaartje en je hebt onmiddellijk een veelbelovende opener.

— Thomas Vandenberghe

EN OF TWEEDEHANDS HIP IS!

Mocht je ons enkele jaren geleden gevraagd hebben om kleren van anderen een nieuw leven te geven, zouden we onmiddellijk denken aan de geur van mottenballen en vervlogen tijden. Nu, anno 2021, zien we steeds vaker dat influencers en andere bekende rolmodellen hun inspiratie halen uit vroegere modetrends. Zo zijn in verschillende steden de vintagewinkels in opmars en vind je zelfs in 'gewone' kledingwinkels afdelingen waar stukken hergebruikt worden. Ook onder de leerlingen zie je dat deze trend zich geïntroduceerd heeft. Ze wagen zich aan nieuwe combinaties en dragen nieuwe kledingstukken gecombineerd met oude klassiekers.

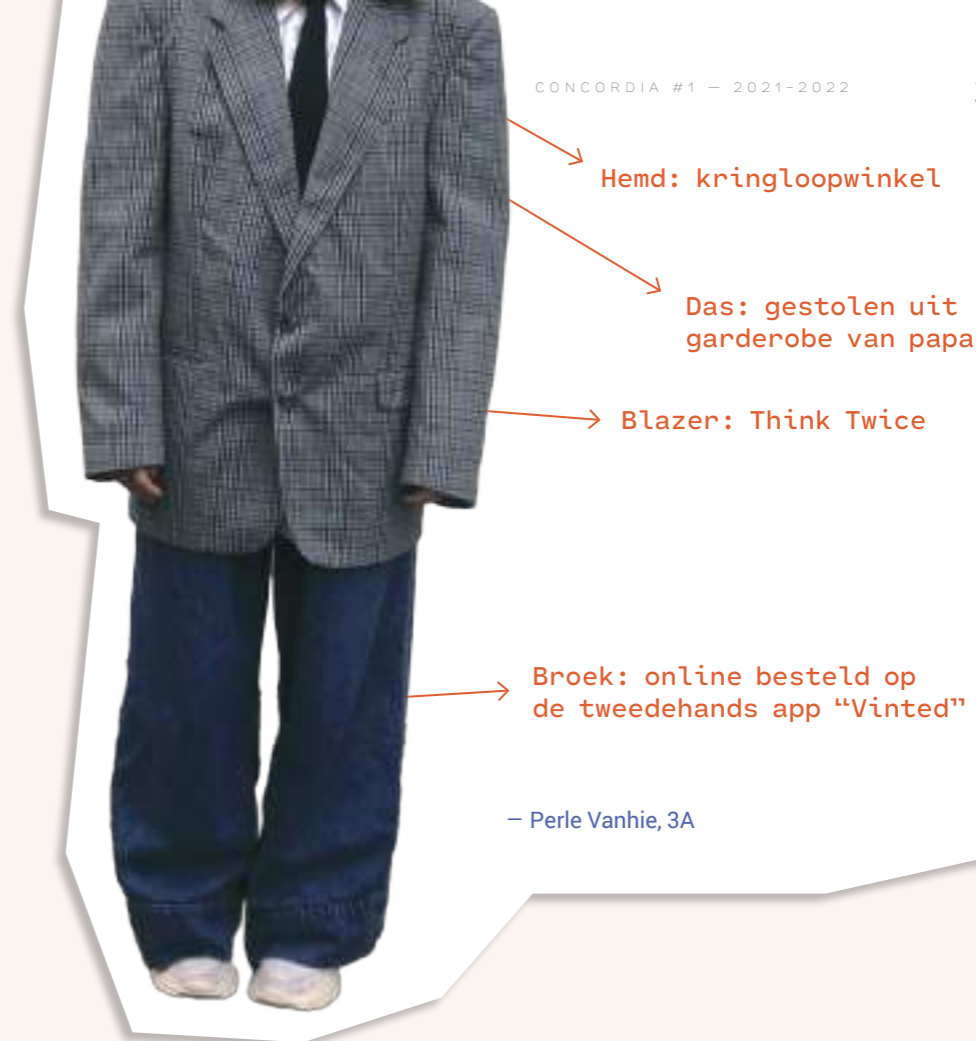
Deze observatie prikkelde ons om even bij het jonge volkje na te gaan waarom ze voor deze kledingstijl kiezen:

— Julie Vandermarliere en Laura Gervoyse

'Ik vind het leuk om te zoeken naar toffe, hippe kleren. Het is een interessante tijdsbesteding en het geeft je veel voldoening als je een mooie combinatie bij elkaar kan zoeken. Je bent uniek, want bijna niemand heeft de kleren die jij draagt. Ik heb al veel geld uitgespaard door mijn kleren in een kringloopwinkel aan te schaffen. Daar kopen is beter voor het milieu, daarvan ben ik me nu bewust.' — Marie Theys, 3A

'Je vindt heel vaak dure artikelen aan een kleine prijs, omdat ze al gebruikt zijn.' — Jean-Lou Toulabor, 4E2

Hemd: kringloopwinkel

Das: gestolen uit garderobe van papa

Blazer: Think Twice

Broek: online besteld op de tweedehands app "Vinted"

— Perle Vanhie, 3A

Real style is never right or wrong. It's a matter of being yourself on purpose.

BRUCE BOYER

'Ik draag al tweedehandskledij sinds ik een klein kindje was. Ik droeg de kleren van mijn nichtjes. Toen ik ouder was, gaf ik mijn kleren zelf door aan andere familieleden en ik bracht ook regelmatig spullen naar de kringloopwinkel. Bij de start van een nieuw seizoen ga ik daar op zoek naar nieuwe schatten. Ik bespaar hierbij heel wat geld en ik geef het niet uit aan kleren die gemaakt zijn door onschuldige kinderhanden. Nu kledij van tweedehandswinkels trendyder wordt, hoop ik dat er niet meer zo gediscrimineerd wordt zoals bij mij vroeger; je was niet 'cool' of zogezegd 'arm' als je tweedehandskledij kocht terwijl zo'n stempel helemaal niet van toepassing is.' — Emma Charlier, 3A

WAAROM?

- Het is duurzaam.
- Je bent origineel en draagt kleren die iemand anders niet heeft.
- Global warming: niet alleen minder de auto nemen, minder vlees eten maar ook fast fashion bannen uit ons leven kan hierbij helpen, en dat beseffen de jongeren!

Enkele leuke plekje waar je zeker leuke spullen kan scoren:

- Troc
- Think Twice
- De Kobbe
- De Kringwinkel
- Oxfam Solidariteit vzw

WAS HET NU ZWITSERLAND OF OOSTENRIJK?

De Frères. Een school met traditie. Een school met de reismicrobe. Denk eens terug, je eerste jaar Frères zit erop, vakantie ... Inderdaad, bergkamp! (Ai, pijnlijk voor wie nu in het derde jaar zit, rotcorona gooide roet in het eten voor jullie, jammer maar helaas!)

Onmiddellijk zie je jezelf terug in Zwitserland, Saas-Grund, Saas-Fee, keicoole kabelbaan, waanzinnige wandelingen, leiders Knockaert of Coghe of ...

Ja toch?

Neen, ondertussen is dat alweer oud nieuws. Vraag het maar aan de leerlingen uit het tweede jaar.

Wie nu bergkamp zegt, zegt Oostenrijk, Lechtal, Stanzach. Gelukkig zijn er nog zekerheden. Zwitserse of Oostenrijkse bergen, onze berggeit Stefaan Vermeire huppelt er al vele jaren gezwind over. Die man kan bergen verzetten!

Onder het motto 'What happens op bergkamp, stays op bergkamp' brengen we hier een kort verslagje. We zullen het dus absoluut niet hebben over het feit dat we met kleine oogjes stipt om 6 uur 's ochtends op de parking stonden, klaar voor vertrek, en dat de bus pas een uurtje later opdook. Of over het feit dat onze eerder genoemde berggeit erin slaagde om een busritje van twintig minuutjes om

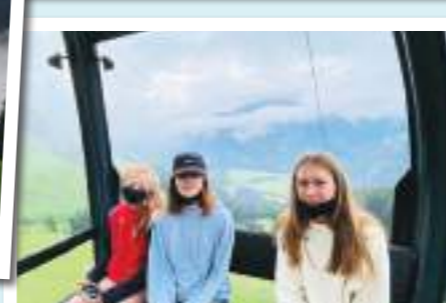
te zetten naar drie kwartier wegens tig gemiste haltes. Of over de menig gebroken meisjesharten. Of over de strenge straffen voor misplaatste mistapjes. Of over de vermoede voeten vol blaren. Of over de onderkoelde lichamen na een stormachtig onweer. Of over de pijnlijke valpartijen en ziekenhuisbezoekjes.

Natuurlijk niet!

Onze Oostenrijkse trip was jodelahiti-matje-copain-machtig! Prachtige prentkaartzichten, waarachtige water-vallen, hemelhoge hangbrug, razendsnelle rodelbaan, apenimiterend avonturenparcours, spannende sport-tornooitjes, bère bergtochten, fantastische fuif, sssst...slaapkamermomenten ...

Weet je, Zwitserse of Oostenrijkse bergen, het maakt niet uit. Het was een reis om nooit te vergeten. Een welgemeende proficiat en dankjewel!

— Greet Van de Cappelle

Proclamatie

FOTOREPORTAGE

Opnieuw de schoolpoort binnen

van oud-leerling tot 'nieuw'-leerkracht

Na zes jaren in de Frères slaan de meeste leerlingen een nieuwe weg in. Sommige van hen opteren om een blokje om te wandelen, zodat ze weer bij hun beginpunt terecht komen. Ze kunnen aan de lokroep van de vertrouwde schoolbel immers niet weerstaan en infiltreren bijgevolg als 'nieuw'-leerkracht in hun oude schoolomgeving. Is die schoolomgeving nog zo vertrouwd als vroeger?

De Frères is ondertussen al wat veranderd sinds jullie hier leerling waren. Welke verschillen merk je?

Femke Franco: Er is een nieuwe ingang, gloednieuwe lokalen in het oude klooster, beamers ...

Ernest Van Mullem: De Frères is er alleen maar 'hipper' op geworden. Er zijn nieuwe lokalen, de speelplaats is verfraaid, er staan kluisjes in de overdekte hal en in het E-blok. Wat ik de 'zotste' verandering vind, is de vernieuwing van het toenmalige 'Sirkeltheater'. Nu het TRA. Echt onvoorstelbaar hoeveel nieuwe mogelijkheden er op de Frères zijn bijgekomen in zo'n korte tijd.

Michiel Strubbe: Er is ook een bijna volledig nieuw directieteam en een ander gezicht aan de receptie. Nu hebben we de mooie glimlach van Marcia, maar vroeger verwelkomde Maria me even vriendelijk met een glimlach wanneer ik te laat kwam.

De Frères heeft verschillende initiatieven waarin de leerlingen zich kunnen ontplooiën en kunnen werken aan iets dat hen aan het hart ligt. Tegenwoordig heb je bijvoorbeeld het leerlingenparlement, de schoolband, het 100-dagencomité, de musicalgroep ... Werkte jij mee aan zo'n initiatief?

Ernest Van Mullem: Vanaf het eerste jaar engageerde ik mij voor de Junior Schoolband. Toen deed ik auditie met mijn ukelele en zong ik 'Wimba wee, wimba wee' (ook wel bekend als: *The Lion Sleeps Tonight*). Uiteindelijk speelde ik ook twee jaar mee met TwolfNolf. Dit zijn tot op vandaag nog heel mooie herinneringen. Als leerkracht engageer ik me nu samen met mevrouw Batsleer voor de Junior Schoolband. Elke middag geeft de nieuwe lichte Juniors het beste van zichzelf tijdens de repetities.

Femke Franco: Ik was lid van het leerlingenparlement. Ik vond en vind het nog steeds belangrijk dat de leerlingen een stem hebben. Ook het uit de grond stampen van leuke initiatieven (kiekjesdag, schoolfuif en later een schoolbal) was natuurlijk heel belangrijk. Ik heb het gevoel dat het leerlingenparlement enorm gegroeid is in de voorbije jaren!

Simon Vangaever: De Klassieke Avond was zeker in mijn laatste twee jaar een hoogtepunt. Het was zeer leuk om dit te mogen voorbereiden en de avond zelf was ook altijd fantastisch. Een ander initiatief, dat er nu niet meer is, was de Gouden Camera. Het was zeer leuk om met je hele klas een filmpje te maken.

Sien Deloof: Ik denk ook onmiddellijk aan de Klassieke Avond. Simon en ik zaten toen in dezelfde klas en dat was echt een hoogtepunt waar we naartoe werkten. Ook de Gouden Camera was top: samen met je klas een filmpje in elkaar boksen en het dan mogen bekijken in de Lumière: zalig! Daarnaast werkte ik mee met het 100-dagencomité. Al die initiatieven daagden ons uit om zotte dingen te doen: we huurden een kasteel af, maakten een gigantisch glittergordijn, kregen de directie in een zeemeermin-kostuum ...

Naast de initiatieven, zijn er ook verschillende schooluitstappen en activiteiten. Welke uitstap of reis is je bijgebleven?

Michiel Strubbe: De 100 km die we ooit met een klein groepje leerlingen op sportdag gefietst hebben, is mij altijd bijgebleven. Ik herinner mij nog levendig de krampen in mijn benen toen ik thuis kwam. Van de busritten naar de verschillende uitstappen herinner ik mij vooral nog het knokkelen waardoor mijn knokkels op het einde van de dag

De Frères is altijd een beetje als thuiskomen geweest. Dat vond ik als leerling en dat vind ik als leerkracht nog steeds. Het is de plaats waar ik mijn beste vrienden leerde kennen. De plaats waar ik gegroeid ben als persoon.

telkens blauw zagen. De uitstap die naar inhoud het meest indruk op mij gemaakt heeft, is de uitstap naar Breendonk. Het gevoel dat je er krijgt als je daar loopt ... Onbeschrijflijk!

Simon Vangaever: Een reis die mij zeker is bijgebleven, is het bergkamp in het eerste jaar. We deden er zeer toffe activiteiten en uitstappen. Hier leerde je de vrienden die je dat jaar gemaakt had beter kennen.

Ernest Van Mullem: De reizen op de Frères zijn echte levenservaringen. Ik herinner me Westouter, Parijs en Berlijn. De reis die me het meest bijgebleven is, is toch wel de Italiëreis in het vijfde middelbaar. We bezochten zoveel steden op zo'n korte tijd. Ook de hotels waar we logeerden waren de max. Ik voelde me in Italië als God in Frankrijk ;-).

Wat is een leuke herinnering die je aan de lessen in de Frères hebt?

Ernest Van Mullem: In het zesde middelbaar kreeg ik les van meneer Roels. Hij gaf iedereen bijnamen. Het is zelfs zo dat ik al mijn klasgenoten nog herinner met hun bijnaam van toen, maar hun echte naam soms vergeten ben.

Sien Deloof: Ik herinner me ook nog steeds de bijnamen van meneer Roels en de verbazing van de klas wanneer hij los uit de pols een perfecte cirkel op het bord tekende. Ik heb veel toffe herinneringen aan de lessen: meneer Pintelon die leerlingen verbande naar 'het eiland Elba', meneer Yde met zijn mopjes, mevrouw Van de Cappelle die ons meenam naar een Latijns concert, mevrouw Denoyette die 'Je T'aime...Moi Non Plus' tijdens een toets afspeelde ...

Michiel Strubbe: Ik vond het altijd geniaal wanneer we de leerkrachten (vaak succesvol) probeerden af te leiden om het over iets anders te hebben dan de lesinhoud. Daarnaast herinner ik me nog goed de boomwhackers van meneer De Mylle (die onmiddellijk de fout gespeelde noten kon opsporen), de fysicamopjes (Welke tante? Resultante!) en de proefjes die mislukten in de lessen van meneer Pintelon, en die ene keer dat we naar The Simpsons mochten kijken in de lessen esthetica. Na school bleven we met een paar vrienden vaak nog lang babbelen met meneer Janssens aan de schoolpoort. Die gesprekken zijn me altijd bijgebleven.

Welke leerkracht is jou bijgebleven?

Femke Franco: Veel ... Misschien denk ik eerst aan Jef Truwant omdat hij mijn klastitularis was in het 6de?

Ernest Van Mullem: Veel hoor! De meeste leerkrachten in de Frères gaven mij echt een warm en familiaal gevoel. Maar als ik toch iemand moet kiezen: mevrouw Mikucki. Ik herinner mij nog heel goed dat we de eerste les allemaal moesten rechtstaan achter onze bank. Mevrouw Mikucki kwam tot bij elke leerling afzonderlijk en keek die leerling zeker 15 seconden (het leken we 10 minuten!!!) lang in de ogen. Ik zal dit moment nooit vergeten.

Michiel Strubbe: Mevrouw Devinck heeft mijn interesse in economie gewekt toen ik nog een wetenschapper was. Veel

leerkrachten zijn me echt bijgebleven, elk op hun eigen manier: mevrouw Mikucki die me de liefde voor Franse muziek geleerd heeft, meneer Vermeire met zijn levensverhalen over verre reizen, mevrouw Denoyette die scherpshutters (de helft scoren op toets) bewonderde, meneer De Poorter met zijn toen nog heel erg Oost-Vlaams accent ...

Waarom sprak de Frères jou als leerling en als leerkracht aan?

Femke Franco: Ik voelde me altijd ongelooflijk welkom op school, een gevoel dat ik zowel als leerling als als leerkracht had en heb. Er is respect voor elke mening. Ik vond het wel gek dat ik de voornaam van mijn vroegere leerkrachten nu 'moet' gebruiken en niet meer stiekem tegen mijn klasgenoten ...

Simon Vangaever: Ik sluit me daarbij aan! Ik vond de Frères

als leerling al een heel warme school en dat is nog altijd zo. **Sien Deloof:** Ik kwam altijd heel graag naar de Frères omdat ik me zo welkom voelde op school. Terugkeren naar de Frères als leerkracht voelde voor mij als thuiskomen. Ik ben hier ongelooflijk graag! Het is gek om nu met mijn vrienden, die ook op de Frères zaten, over mijn werk te praten.

Michiel Strubbe: De Frères is altijd een beetje als thuis-komen geweest. Dat vond ik als leerling en dat vind ik als leerkracht nog steeds. Het is de plaats waar ik mijn beste vrienden leerde kennen. De plaats waar ik gegroeid ben als persoon, en nu is het leuk om ook de leerlingen te zien 'groeien' (zowel letterlijk als figuurlijk).

Ernest Van Mullem: De warmste, tofste en gewoon beste school van 't land!

Dilemma's

in de klas

of

voor de klas

Femke Franco
Sien Deloof
Michiel Strubbe
Simon Vangaever
Ernest Van Mullem

puntenkaart

of

nota/pluimen

Femke Franco
Michiel Strubbe
Ernest Van Mullem

Sien Deloof
Simon Vangaever

wc's leerlingen

of

wc's leerkrachten

Michiel Strubbe
Ernest Van Mullem

Sien Deloof
Femke Franco
Simon Vangaever

één eetzaal

of

twee eetzaalen

Femke Franco
Michiel Strubbe
Simon Vangaever
Ernest Van Mullem

Sien Deloof

speelplaats

of

leraarskamer

Femke Franco
Ernest Van Mullem

Sien Deloof
Michiel Strubbe
Simon Vangaever

Femke: Er zitten een paar hele moeilijke tussen!! Voor of in de klas en speelplaats/leraarskamer ...

Michiel: Ik ga nog altijd naar de wc's van de leerlingen. Puur uit nostalgie!

— Sien Deloof

Aandacht ... Aandacht ...

— Johan Yde

Enkele oud-leerkrachten zien elkaar weer na een aantal jaren. Ze vragen elkaar wat ze doen nu ze met pensioen zijn.

De eerste zegt: 'Ik fotografeer.'

De tweede: 'Ik tuinier.'

De derde verrast hen: 'Ik doe opsporingswerk ...'

'Ah! Wat spoor je dan zoal op?'

'Iedere dag zoek ik mijn bril, mijn wandelstok, mijn valse tanden en mijn sleutels.'

Een grootvader krijgt een mail van zijn 14-jarige kleindochter.

'Dag opa, hopelijk gaat alles goed? Het is super wat we tegenwoordig allemaal kunnen! Ik hoef niet meer bij jou te komen om wat van je te horen: we kunnen mailen. Ook mijn zakgeld kun je nu overschrijven op mijn rekeningnummer. Gemakkelijk toch? Je liefhebbende kleindochter.'

De grootvader antwoordt:

'Lieve kleindochter, alles gaat goed met mij. Ik heb een scanner gekocht van een vriend, dus zal ik een briefje van 20 euro inscannen en doorsturen. Als je even tijd hebt, kun je het origineel exemplaar komen halen bij mij thuis. Getekend: je virtuele grootvader.'

Een echtpaar van 60 loopt over straat als ze plots worden aangesproken door een fee. Als de vrouw haar vriendelijk de weg wijst mag ze, zoals dat gaat bij tevreden feeën, één wens doen.

Ze wenst: 'Ik wou dat ik een 30 jaar jongere man had!'

En ping ... haar wens ging in vervulling ... ze was plots 90!

Een bejaard koppel eet samen in een McDonald's. De man haalt één hamburger, en één portie frieten. Hij geeft de helft van de hamburger en van de portie frieten aan zijn vrouw. Terwijl de man eet, kijkt zijn vrouw toe.

Een jongen bekijkt het tafereel. Hij vindt het zielig dat de oude mensen zich maar één portie kunnen permitteren. Hij gaat naar de vrouw en zegt: 'Mevrouw, bestel gerust nog een portie. Ik zal de rekening betalen.' De vrouw reageert dat het niet nodig is omdat ze het gewoon zijn om alles te delen.

Wanneer de jongen zit, ziet hij dat de vrouw opnieuw niks eet. Ze blijft kijken hoe haar man zijn helft opeet. Opnieuw gaat hij naar de vrouw:

'Mevrouw, ik geef u met veel plezier uw eigen portie!'

De vrouw antwoordt opnieuw dat ze het gewoon zijn om alles te delen.

De jongen kijkt bedenkelijk: 'Waarom wacht u dan zolang om te eten?' De vrouw antwoordt: 'Ik wacht op zijn kunstgebit.'

Een bejaard koppel koopt bij Firma 'Ziezo' een ultramodern nieuw televisietoestel. Amper één uur na de installatie bellen ze de firma op. Het scherm geeft een onscherp beeld. De technicus die het scherm net geïnstalleerd heeft, gaat opnieuw bij hen langs. Als hij na drie uur nog niet terug is van de reparatie, belt de baas van de firma hem op.

'En, lukt het niet?'

De technicus antwoordt: 'Wel, ik heb drie uur alles onderzocht en geprobeerd. Uiteindelijk heb ik het probleem opgelost.'

'Wat was de oplossing?'

'De man en zijn vrouw hebben van bril gewisseld.'

SCOLAREST MAAKT HET VERSCHIL

IK HEB
MIJN EIGEN
ENERGIE-
FORMULE.

$E=mc^2$

ENERGIQ MENU
LEKKER VEEL ENERGIE

www.energiq.be

Scolarest

EET
LEER
LEEF

A MEMBER OF COMPASS GROUP

EEN PARTNERSHIP DAT REPUTATIES VERSTERKT

Scolarest beheert in België meer dan 220 restaurants in onderwijsinstellingen. Onze chefs zijn dagelijks in de weer om lekker verse maaltijden te bereiden voor leerlingen tussen 2,5 en 18 jaar, en voor studenten in het hoger onderwijs. Dat doen ze met een grote passie voor kwaliteit, een ongeziene flexibiliteit en een scherp oog voor nieuwe smaak- en eettendenzen. Het maakt Scolarest tot een betrouwbare en verantwoordelijke partner van scholen die een lekker, gevarieerd en gezond voedingsaanbod wensen dat hun reputatie versterkt.

gerecycleerde DIY decoratie

Recyclen is hip! Dit beperkt zich bovendien niet enkel tot tweedehandskledij of -spullen. Ook het hergebruiken van verpakkingen en gebruikte voorwerpen kan ervoor zorgen dat je afval vermindert en dat je niet zomaar alles in de vuilnisbak hoeft te werpen. Zo zullen er tijdens de feestdagen ongetwijfeld heel wat champagne- en wijnflessen ontkurkt, cadeautjes uitgepakt en bloemen ontvangen worden. Wij gingen aan de slag en toverden de lege flessen en de kurken, met behulp van cadeaulinten en bloemen, om tot originele decoratie. Een perfecte activiteit tijdens de gezellige wintermaanden en een originele toets op een feestelijk gedekte tafel.

— Florence Maet en Julie Vandermarliere

Dit zet je voortaan niet meer bij het afval:

- lege flessen (bijv. gin, wijn, tonic)
- cadeaulinten
- kurken
- boeket bloemen

HOE GEDROOGDE BLOEMEN MAKEN
Net voordat je boeket vervelkt is, bind je de bloemen samen met een touwtje en hang je ze ondersteboven op. Na een week zijn je bloemen prachtig gedroogd in hun originele vorm.

EXTRA NODIG schaar, scherp mes, satéstokje, naamkaartjes, kaarsen in warme kleuren (bij Kruidvat, Dille en Kamille, Hema)

Leeggoed hergebruiken

Maak een boeketje met enkele korte droogbloemen. Zorg dat ze maximum de hoogte hebben van de buik van de fles. Prop ze in 1 keer door de hals. Schik ze eventueel wat uiteen met een satéstokje. Laat je kaarsje op de hals passen door er eventueel wat aluminiumfolie rond te wikkelen en achteraf te camoufleren

met een lintje. Als het zo niet lukt, kun je de achterkant van de kaars ook zelf even in een vlam houden, zodat die wat minder hard wordt. Je kan tot slot ook nog wat takjes droogbloemen toevoegen rond de basis van de kaars met behulp van een lintje.

Kurken hergebruiken

IDEE 1 Plaats de gebruikte kurken rond het theelichtje en strik er een cadeaulint rond.

IDEE 2 Maak met een mesje een gleuf in de kurk. Schrijf de naam van de gast op een kartonnetje (hier: 8x4 cm). Als je wil, kan je hier ook een droogbloemetje aan toevoegen. Maak daarvoor kleine sneetjes in het naamkaartje en weef het steeltje erdoor.

Ziezo, in plaats van flessen en kurken weg te werpen, maakten we originele tafeldecoratie. Het is bovendien goedkoop en zo brengen we ook wat natuur in huis ... We love it!

L'AUTOMNE

*Les soldats verts ont déserté leurs tours de guet
Pour que l'ennemi froid puisse y entrer ;
C'est un fait qui se répète depuis d'innombrables années
Et il paraît que la paix ne se fera jamais.*

*Entre-temps, le vent nerveux se met à souffler
Poussant les nuages gris au champ de bataille
Et les oiseaux, qui s'y sont enfuis, peut-être à Nice ou Dubai
Volent avec le vent vers des villes et paysages à l'étranger.*

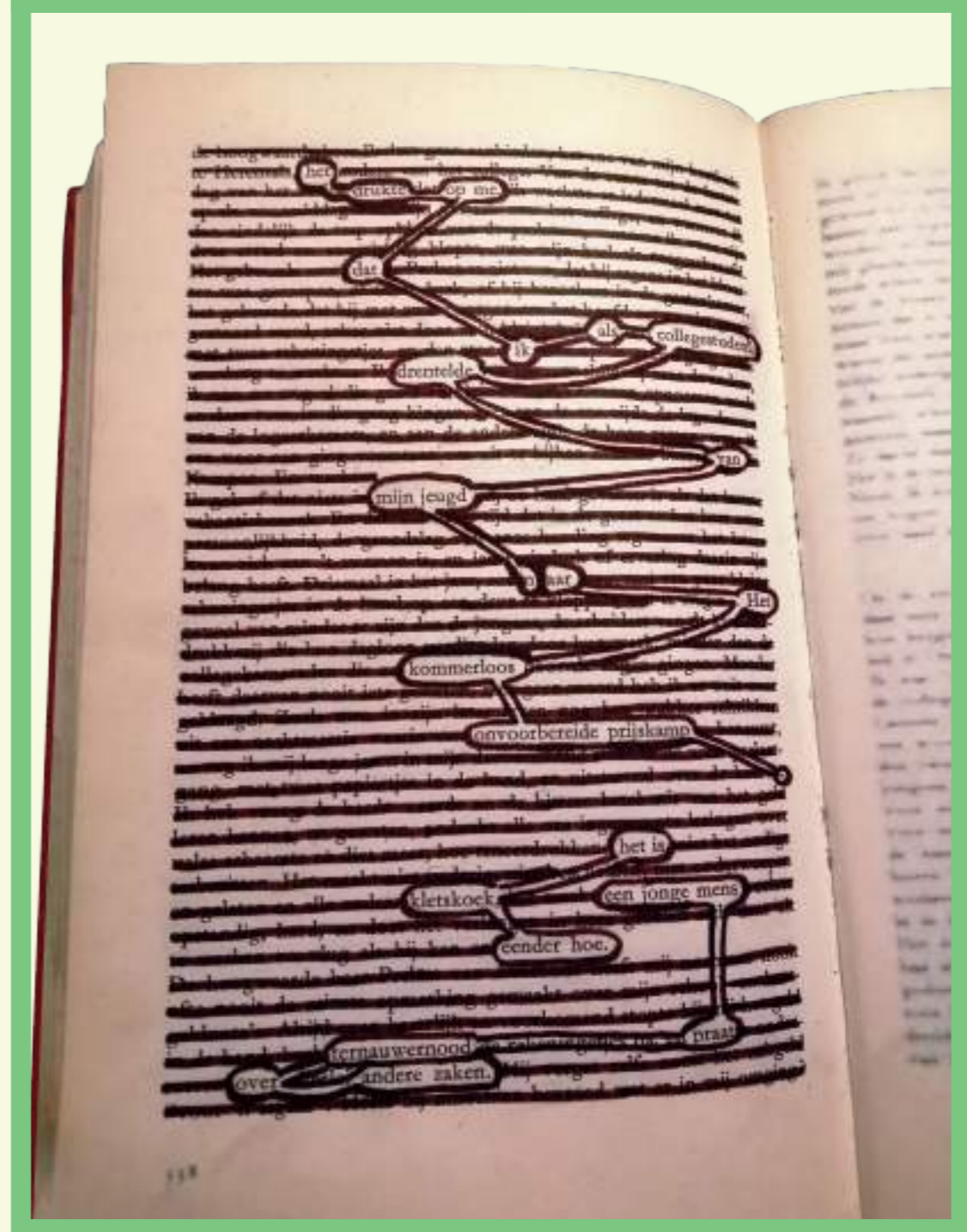
*Je ressens de la joie en voyant tout ça
C'est la nature qui fait son travail
Et les arbres blancs et vides sans soldats
Se trouvent seuls sur le champ de bataille.*

— Joran Waes

STIFTGEDICHT

— Marie Harteel (oud-leerlinge)

*The winter breeze is once again
lurking from the shadows
Time of hot cocoa, warm blankets,
you know how that goes
Holidays are coming,
the time of being together
That little light of hope
in this time of ice cold weather*

*I see people searching
for the perfect Christmas gift
People gathering with loved ones
as night and day shift
There is one moment
that I am looking forward to
The colliding of the old and the new*

*Before me lies the new,
with all its challenges still concealed
Behind me lies the old,
with all its secrets already revealed
It is scary; I don't want to let this year go
But by standing still,
you will never learn how to grow*

*I made a lot of memories
and learned a lot this year
Won some, lost some,
and some are still here
So what I hope for this new, very special year
Is my freedom, love and a whole new year, without any fear*

— Emma Saey (613c)

HET GEDULDIGE LICHTJE

Er was eens een oude man. Een man die dacht dat hij alles had gezien, alles had beleefd. Heel lang werd hij door zoveel zielen op handen gedragen, was hij door zovelen geliefd. Maar nu hij wat ouder was, restten hem enkel eenzaamheid, onzekerheid en angst voor het onbekende. Zijn eens zo heldere geest had hem in de steek gelaten, waardoor hij verward overkwam. Zelfs de meest eenvoudige taakjes bleken voor hem een loodzware opdracht. Hij vulde zijn dagen met kniezen en zeuren. Zelfs zijn kleinkinderen vonden hem maar een oude brompot. Bezoek kreeg hij zelden, behalve van een klein lichtje.

Iedere avond verscheen het vrolijk en speels rond hetzelfde uur. Het schitterde fel en bracht de oude man zoveel vreugde dat hij niet meer zonder kon. Op een avond probeerde de man het lichtje te vangen. Als dat lukte, zou hij nooit meer bang of eenzaam zijn, dacht hij. Maar het kleine ding bleek te snel voor de man. Toch voelde het wel aan hoe de oude man opleefde iedere keer opnieuw als het verscheen. En het merkte ook zijn verdriet telkens het verdween. Om de man wat troost te bieden, besloot het lichtje hem een geschenk te geven.

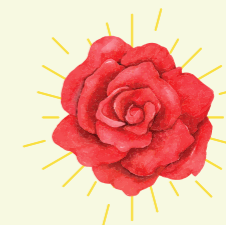
Na een van de avonden vol plezier, liet het lichtje bij zijn vertrek een zaadje achter. De verwarde man liet het dagenlang liggen. Hij begreep het niet. Tot zijn jongste kleindochtertje op een dag langskwam. Zij nam haar grootvader bij de hand, vulde een potje met aarde, stopte het zaadje erin en besprenkelde het heel liefdevol met wat water. Hoewel de man het allemaal wat vergezocht vond, genoot hij van dat moment met zijn kleinkind. Dagen gingen voorbij en van een plantje was geen sprake. Iedere avond keek de oude man in het schijnsel van zijn lichtje naar de lege bloempot. 'Geduld', hoorde hij in zijn gedachten, 'Ik verdien een

stevige basis.' De man wachtte ietwat teleurgesteld, maar toch geduldig op de eerste tekenen van leven.

Na een paar dagen verscheen er een piepklein stengeltje met daaraan een nog kleiner blaadje. Het lichtje kwam op bezoek en leek nog feller te schijnen dan voorheen. Beiden dansten van vreugde bij het zien van het eerste groen. Toch kwam na de blijdschap opnieuw de teleurstelling. Waarom duurde het zolang voor er een bloem was? 'Geduld! Om een elegante bloem te worden, heb ik heel wat liefde, aandacht en licht nodig.' De man luisterde, maar vloekte diep in zichzelf. Al voelde hij ook een sprankeltje hoop.

Enkele dagen later kwam de kleindochter opnieuw op bezoek. Ook zij zag nu de lichtstraal en kon het lichtje in haar hand nemen. Ze bracht het naar de stengel, die nu al sterk en vol blad stond. Uit een knop verscheen er een prachtige roos die in zich zoveel licht droeg dat niet alleen het donker rondom de oude man verdween, maar ook zijn angst, zijn onzekerheid en zijn eenzaamheid. Hij bedankte niet alleen het vrolijke lichtje, maar ook zijn kleindochtertje, want hij begreep nu dat zij het licht in zijn leven was.

— Jolien Hubert, 6B1

KONINKLIJKE SPEELSCHAAR S.F.X.

rennen, springen, vliegen, duiken,
vallen, opstaan en weer doorgaan ...

(Herman van Veen)

De coronapandemie trof ons land in maart 2020, precies een maand na de viering van het 175-jarig bestaan van het Xaveriusinstituut. Die viering was meteen het laatste optreden van de Speelschaar in dat jaar. Na een al te korte heropleving in de zomermaanden werden de repetities opnieuw geschorst vanaf 24 oktober 2020. De activiteitenkalender voor het jaar 2021 was intussen al aardig aan het vollopen, maar het heeft niet mogen zijn. Integendeel: op 19 april verloor onze trouwe en superpositieve muzikant Pierre Bogaert de ongelijke strijd tegen het virus. De Speelschaar heeft in droevige omstandigheden ingetogen afscheid van Pierre genomen ...

Na die donkere periode leek de zon eventjes weer door de wolken te breken en op 10 juli mocht de Speelschaar voor het eerst weer optreden, zij het met inachtneming van allerlei onprettige veiligheidsvoorschriften. Intussen is de toestand op het vlak van coronabesmettingen weer zo ernstig geworden dat een nieuwe lockdown tot de mogelijkheden lijkt te behoren. Dit zorgt voor heel wat spanning, nu de geplande herfstconcerten in de Valkaart te Oostkamp voor de deur staan!

Dit alles heeft de Speelschaar niet kunnen beletten om op donderdag 11 november nog maar eens blij te geven van een aanstekelijk en onblusbaar optimisme. Na de opvoering voor de herdenking van de wapenstilstand in 1918, waren bijna 200 leden en sympathisanten aanwezig op de jaarlijkse uitreiking van eretekens in één van de talrijke prachtige ruimten in het spiksplinternieuwe wijkcentrum “Xaverianen” te Sint-Michiels. Dit gaf burgemeester Dirk De fauw en de schepenen Franky Demon en Nico Blontrock duidelijk een erg goed gevoel! Ze mogen héél fier zijn op deze realisatie, die een manifeste aanwinst is voor het sportieve en culturele leven in de deelgemeente Sint-Michiels!

Voorzitter Idès Bonte nam de honneurs waar en zette de jubilarissen in de figuurlijke bloemetjes, bijgestaan door zijn drie ere-genodigden. Het is een traditionele bijeenkomst die een heel mooie uiting is van de unieke sfeer die er in de ruim 70 jaar jonge vereniging heerst. Alle gevierde

leden worden op een spontaan en hartelijk applaus onthaald en zijn duidelijk heel trots op en blij met de erkenning van hun verdiensten. Een hartverwarmende, familiale bijeenkomst, waarin heel jong, jong, minder jong en oud heel hecht met elkaar verbonden zijn. Idès Bonte – zelf intussen ook al 45 jaar actief lid! – richtte in zijn speech woorden van dank tot ontzettend veel mensen die zich de voorbije twee jaren ongelooflijk intens ingezet hebben om de Speelschaar door de coronaperiode heen te loodsen door het organiseren van allerlei activiteiten via audiovisuele communicatiemedia. Die hebben de banden tussen de leden merkbaar deugd gedaan en zelfs in stand gehouden! De voorzitter dankte ook uitvoerig zijn zoon

Christoph, die reeds vijf jaar het ‘stokje’ hanteert en daarnaast een enorme inzet en creativiteit etaleert. Ga er maar eens vóór staan, letterlijk, voor een honderdtal muzikanten! Gelukkig wordt hij goed omringd en gesteund door zijn voorganger Marc Decraemer, chef klaroenen Paul De Blicck, drumbandinstructeur Laurens Batsleer en tamboer-majoor Peter Dooms. Ook de bestuursleden Alexander Laloo, Chantal Derycke, Joris Bonheure, Bregt Van der Fraenen en Isabelle Hocepiet kregen terechte lof toegezwaaid.

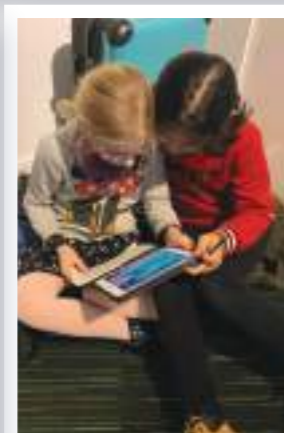
De voorzitter was ook heel fier op het groeiend aantal leden. Dat heeft volgens hem verscheidene oorzaken. Om te beginnen is er de ‘natuurlijke aangroei’: Speelschaarleden ‘gaan’ (of beter: ‘blijven’) en ‘vermenigvuldigen zich’... De goede samenwerking met het stedelijk conservatorium zorgt ervoor dat jonge muzikantjes bij de Speelschaar het vak ‘samenspel’ kunnen komen volgen. In september is bovendien het jeugdorkest van de Speelschaar opnieuw

van start gegaan, onder de bekwame leiding van Christoph Bonte, Ann-Sophie Batsleer en Annelies Chapelle. Voor de allerkleinsten bestaat er nu ook de groep ‘muziekinitiatie’, van waaruit ze de overstap kunnen maken naar de drumband of het jeugdorkest.

De middag werd verdergezet met een heel verzorgde feestmaaltijd, af en toe onderbroken door diverse acts die de sfeer enorm ten goede kwamen. Het leek wel alsof er geen vuiltje aan de lucht was, en eigenlijk typeert dit de Speelschaar: samen genieten de leden van elkaars gezelschap en van het samen musiceren, zolang het kan en mag in veilige omstandigheden. Moge de Speelschaar nog lang en klankrijk bloeien: Concordia res parvae crescunt!

— Flor Will

Het Palet

de ouderraad

De bomen op het plein zullen alvast niet omvergereden worden. Qua 'fluozichtbaarheid' halen ze 100 op 100. Nu de leerlingen nog. De ouderraad belooft aan de best zichtbare klas een picknick. Hierbij beelden van de eerste fluotelling.

Oud-leerlingenvereniging

Beste lezer

Voor ons allemaal – en dus ook voor alle verenigingen – zijn het bizarre tijden. De eerste coronagolf bracht veel onzekerheid en toch ook een beetje hoop, want om het met Merkel te zeggen, we hadden nog het “Wir schaffen das”-gevoel.

Toen kwam echter de tweede en de derde golf en ondertussen beleven we de vierde golf en voor velen wordt het bang afwachten voor de toekomst.

Om de gezondheid van de mensen die ons omringden niet in gevaar te brengen moesten we allemaal wat van onze “vrijheid” opofferen, maar hebben we niet altijd geleerd dat onze vrijheid eindigt daar waar het welzijn van de anderen begint?

Ook wij, als Oud-leerlingenvereniging, hadden gehoopt dat we na een korte rustpauze onze activiteiten opnieuw zouden kunnen opstarten. We hadden daarom op 26 november weer onze jaarlijkse wijndegustatie gepland. Helaas het Covid-19 – of is het al Covid-21? – heeft er anders over beslist. Opnieuw uitstel, maar we blijven optimist. Als het van ons afhangt is uitstel geen afstel. Wordt goede wijn ten andere niet beter met de tijd?

Als oud-leerlingenvereniging kijken we toch ook naar wat er nu zo allemaal in school gebeurt: uitval van leerlingen, uitval van leerkrachten, al of niet quarantaine. Het is voor de leerlingen, leerkrachten, directie en natuurlijk ook de ouders beslist geen gemakkelijke tijd.

Dankzij Concordia kunnen wij als oud-leerlingen meeleven met alles wat er in en rond de school gebeurt.

Komt daarbij dat net in die hectische periode van onzekerheid de door het ministerie van onderwijs besliste vernieuwingen in de tweede graad van het onderwijs grondig moeten worden voorbereid en dat weldra ook de vernieuwing in de derde graad aan de beurt zal zijn. Laat ons eerlijk zijn, voor directie en leerkrachten kunnen dit beslist geen gemakkelijke tijden zijn.

Ook in die turbulente tijden wil de school ook nog tijd vrijmaken voor een nieuw nummer van Concordia. Ooit was Concordia het tijdschrift van de broeders, de school en de oud-leerlingenvereniging, maar geleidelijk aan werd het vooral het ontmoetingspunt waar broeders, leerlingen en oud-leerlingen, leerkrachten, oud-leerkrachten en ouders kennis maakten en maken met het wel en het wee van de hele schoolgemeenschap. Gelukkig is er over de vele jaren heen telkens weer een redactieploeg geweest die zich voor het tijdschrift wilde inzetten. Ook vandaag zijn er mensen in de school die ondanks de moeilijke omstandigheden bereid zijn om een nieuw nummer van Concordia samen te stellen. Als lezers zijn we hen heel erg dankbaar.

Zeker voor de Oud-leerlingenvereniging is Concordia van levensbelang. Dankzij Concordia kunnen wij als oud-leerlingen meeleven met alles wat er in en rond de school gebeurt, de school waaraan wij toch allemaal dierbare herinneringen hebben.

Het bestuur van de Oud-leerlingenvereniging heeft dan ook beslist om het ontvangen lidgeld 2020-2021 als betaling te beschouwen voor het schooljaar 2021-2022 zodat geen enkele oud-leerling zijn of haar Concordia moet missen.

Waarschijnlijk komen onze wensen wat laat, maar toch wensen we al onze oud-leerlingen heel oprecht een gelukkig nieuwjaar en een goede gezondheid.

En aan de oud-leerlingen van de retorica '71 een hartelijke proficiat met jullie “gouden jubileum” als oud-leerlingen van SFX.

— Carlos Knockaert

FAMILIENIEUWS

Overlijdens

Mevrouw Simonne Timmerman, grootmoeder van Yenthe Peere, 26.04.2021
De heer Firmin De Groot, grootvader van Inge de Kesel, 15.05.2021
Mevrouw Denise De Grande, grootmoeder van Ward Vlaeminck, 19.05.2021
Mevrouw Mathilde Rogiest, overgrootmoeder van Sébastien Dobbelaere, 27.05.2021
Mevrouw Edwige Vermaercke, grootmoeder van Hannah en Saar Peirs, 09.06.2021
De heer Robert Strobbe, opa van Emma Strobbe, 30.06.2021
De heer Norbert Vercaigne, oud-collega, 20.08.2021
Mevrouw Clara Denys, overgrootmoeder van Ruben Loones, 28.08.2021
Mevrouw Agnes Huyvaert, overgrootmoeder van Tristan Callu, 17.09.21
Mevrouw Simonne Van Hecke, overgrootmoeder van Fleur Dobbelaere, 23.09.21
Mevrouw Monique De Vriendt, grootmoeder van Tess Van Hecke, 29.08.2021
Mevrouw Denise Declerck, overgrootmoeder van Axelle Gelaude, 30.09.2021
De heer Antoon Claeys, overgrootvader van Jamie-Lee De Graeve, 10.09.2021
Mevrouw Gaby Bovée, moeder van Frank Bosschaert, 27.09.2021
Mevrouw Gerda Van Paesbrugge, moeder van Simon, David en Elise Tonnard, 05.10.2021
Mevrouw Cristl Nys, oud-collega, 13.11.2021

Norbert Vercaigne

Cristl Nys

IN MEMORIAM

Oud-collega Norbert Vercaigne overleed op 20 augustus. We herinneren hem als een vriendelijke collega die niet graag op de voorgrond stond, tenzij dan in het amateurtoneel. Humor was nooit ver weg als Norbert in de buurt was, al was er ook steeds een zweem van melancholie.

Cristl Nys overleed heel plots op 13 november. Van 2009 tot 2011 was Cristl een gedreven werkracht in het secretariaat van de Frères, altijd vriendelijk, altijd enthousiast. Haar spontaniteit en humor blijven onze herinneringen kleuren.

Geboortes

Tuur Decuyper, zoon van Tim Decuyper en Kaat D'hoore, 02.05.2021
Noé Vancompennolle, dochter van oud-leerling Lars Vancompennolle en Joyce Vandenberghe, kleindochter van Filip Vancompennolle, 04.05.2021
Ilan Dejonghe, zoon van Ine Van de Walle en Lander Dejonghe, 01.07.2021
Ellie Meersseman, dochter van Sanne Dupont en Robin Meersseman, 26.07.2021
Florian Delborge, zoon van Ellen Renders en Mathieu Delborge, 29.07.2021
Achilles Vantuyckom Muse, zoon van Lore Muse en Lancelot Vantuyckom, 04.08.2021
Fiona Dejonghe, dochter van Pieter Dejonghe en Elien Lambertijn, 19.08.2021
Rosanne Jacobfeuerborn, dochter van oud-leerlingen Florian Jacobfeuerborn en Mieke Byttebier, 22.09.2021
Abel Schuurmans, zoon van Inge De Kesel en Tom Schuurmans, 15.11.2021

Huwelijken

Axel Jacobfeuerborn en Eline Boone, oud-leerling 17.07.2021
Peter Devisch en Evi Van Maele, ouders van Lieze Devisch, 24.09.2021

De lijst is samengesteld op basis van de berichten die ons tussen 30.04.2021 en 18.11.2021 bereikten.

Infoavond

Voor leerlingen uit het zesde leerjaar
en hun ouders

dinsdag 15 februari 2022

Over de 2de graad

dinsdag 22 februari 2022

Over de 3de graad

donderdag 17 februari 2022

Open dag

zaterdag 19 maart 2022

VOLG ONZE WEBSITE WWW.SFXBRUGGE.BE VOOR MEER INFO

175 Fier

